

V Praze dne: 2. 10. 2018
Spisová značka: SZ 115887/2018/KUSK ÚSŘ/EMB
Č.j.: 128882/2018/KUSK
Vyřizuje: Mgr. Eva Marková Blahovcová/ 257 280 938

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále jen „odvolací správní orgán“), jako správní orgán věcně příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů a podle § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl podle § 90 odst. 5 správního řádu takto:

- I. Odvolání, které dne 10. 11. 2017 podal spolek Krajina pro život, IČO 27020886, Růžová 388, 252 43 Průhonice (dále jen „odvolatel“), proti rozhodnutí č. j. 48043/2017-MURI/OSÚ/00029, spis. zn. 34000/2017/Ma ze dne 26. 9. 2017, které vydal Městský úřad Říčany, stavební úřad (dále jen „stavební úřad“), jímž byla Domo Development, a.s., IČO 27397319, Nádražní 762/32, 150 00 Praha, kterou zastupuje FABIONN, s.r.o., IČO 26148293, Jirsíkova 19/2, 186 00 Praha (dále jen „stavebník“), povolena změna umístění stavby komerčního obchodního centra CP Čestlice, na pozemku parc. č. 337/75, 337/76, 337/77, 337/79, 338/1, 338/2, 339, 340, 341, 358/1, 358/2, 436, 496/8 v katastrálním území Čestlice, parc. č. 959/132 v katastrálním území Průhonice, kde změnou územního rozhodnutí budou dotčeny pozemky parc.č. 337/75, 337/76, 337/77, 338/1, 338/2, 339, 340, 341, 358/1, 358/2, 496/8 v katastrálním území Čestlice (dále jen „změna umístění stavby“), **z a m í t á ,**
- II. rozhodnutí č. j. 48043/2017-MURI/OSÚ/00029, spis. zn. 34000/2017/Ma ze dne 26. 9. 2017, které vydal stavební úřad, jímž byla stavebníkovi povolena změna umístění stavby **p o t r v z u j e .**

O d ů v o d n ě n í

Odvolací správní orgán v dané věci vydal rozhodnutí dne 5. 2. 2018 pod č. j. 009587/2018/KUSK, SZ 153941/2017/KUSK ÚSŘ/EMB, které nabylo právní moci dne 6. 2. 2018. Toto rozhodnutí bylo zrušeno Krajským soudem v Praze rozsudkem ze dne 30. 8. 2018 pod č. j. 55 A 31/2018-211.

Stavební úřad vydal dne 26. 9. 2017 pod č. j. 48043/2017-MURI/OSÚ/00029, spis. zn. 34000/2017/Ma výše uvedené rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí odvolatel podal odvolání, ve kterém upraveně a zkráceně uvedl, že:

Podává odvolání proti výrokové části v plném rozsahu. Odvolání proti napadenému rozhodnutí podává z následujících deseti konkrétních důvodů, které jsou:

1. domnívá se, že podmínky pro změnu územního rozhodnutí nejsou splněny, a to proto, že nejsou splněny podmínky ustanovení § 93 odst. 3 stavebního zákona, tj. nenastala změna územně plánovací dokumentace, změna jiných dokladů a změna podmínek v řízení. K tomuto uvádí, že v komentářích k tomuto ustanovení i v názorech soudů je uvedeno, že *„všechny důvody žádosti o změnu územního povolení musí mít původ jinde než v samotné žádosti – musí jít takříkajíc o na žadateli nezávislé veličiny, které ho nutí k tomu, aby svůj názor změnil.“* Z čehož vyvozuje, že nejsou splněny podmínky tohoto ustanovení, jelikož důvod změny vznikl přímo na vůli stavebníka, což je v přímém rozporu s výše uvedeným ustanovením.
2. Dále uvádí, že se domnívá, že byla porušena procesní oprávnění odvolatele, a to tím, že mu strany stavební úřad, i když o to bylo požádáno, nezaslal závazná stanoviska z oblasti ochrany životního prostředí, což je dle jeho mínění v rozporu s ustanovením § 38, § 4, § 6 odst. 2, § 7 odst. 1 správního řádu, o čemž měl stavební úřad rozhodnout usnesením.
3. Další vadu spatřuje v chybějící výjimce pro zvláště chráněné druhy, a to dle § 5 a § 50, § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“), jelikož ve zjišťovacím řízení podle § 7 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, byly na dané ploše záměru zjištěny dva zvláště chráněné druhy živočichů, a to křepelky polní a čmelák.
4. Poukazuje na chybějící posouzení vlivů na životní prostředí s tím, že je nepostačující pouze konstatování orgánu zajišťujícího tuto agendu, že nadále platí závěr jejich zjišťovacího řízení ze dne 4. 9. 2014 pod č. j. 115425/2014/KUSK.
5. Bod č. 4 byl rozšířen i v bodě 5 s tím, že dle názoru odvolatele dochází k „salámování“ záměru, jak je neformálně označována taktika, která se v praxi používá pro strategii, kdy se kontroverzní nebo obtížné cíle a řešení nejen ve stavebnictví rozdělí na dílčí kroky a posuzují se postupně, což NSS ve svém rozsudku č. j. 1 As 47/2012 – 38 uvedl, že je nesprávné, jelikož záměr se má posuzovat jako jeden celek a jeden záměr.
6. Další důvod shledal v neposouzení připojení na pozemní komunikaci, jelikož napadené rozhodnutí neřeší veřejnou dopravní infrastrukturu s tím, že ponechává v platnosti podmínky dle původního územního rozhodnutí, které bylo změněno dne 15. 3. 2017 rozhodnutím o změně umístění komunikace a inženýrské sítě Čestlice, což je v rozporu s územním plánem obce Čestlice. Dále uvádí, že z předložených studií (hluk a znečištění ovzduší) není zřejmé, zda se nepočítá s připojením na ulici Říčanskou, což je zcela stěžejní pro rozsah vlivů, a proto absenci podmínek v rozhodnutí spatřuje jako neurčitou a zavádějící.
7. Nadlimitní zátěž území a věcně nesprávná a neodůvodněná stanoviska orgánů dotčené správy, což dle odvolatele připouští i stavební úřad na str. 13 napadeného rozhodnutí, kde uvádí, že: *„Překročení imisních limitů v blízkosti dálnice D1 je objektivním stavem.“* Opírá se o rozsudek NSS č. 1 As 135/2011 - 246, který hovoří o tom, že *„je-li řada staveb umisťována do území, v němž jsou hlukové limity překročeny, nelze argumentovat tím, že každá jednotlivá stavba představuje jen*

nevýznamný, byť měřitelný přírůstek již stávající hodnoty hluku.“ Namítá nedostatečnost posouzení hluku a závěry zjišťovacího řízení k oznámení záměru ČJ 115425/2014/KUSK STC1800 a souhlasné závazné stanovisko Krajské hygienické stanice ze dne 31. 5. 2017, č. j. KHSSC 23827/2017, kde se domnívá, že se vůbec s hlukovou zátěží nevypořádávají. V této souvislosti poukazuje na zákon o ochraně veřejného zdraví a uvádí, proč se domnívá, že tato stanoviska jsou nepřesná a nesměrodatná. Dále hovoří o znečištění ovzduší suspendovanými částicemi, a to přímými emisemi částic, vznosem prachu z vozovek a emisemi prekurzorů. Tuto problematiku pak vztahuje k Listině základních práv a svobod, a to konkrétně k čl. 35 odst. 1. Domnívá se, že v řízení nebylo prokázáno, že nebude negativním způsobem ovlivněno životní prostředí, čímž byl porušen jak stavební zákon, tak i zákon o ochraně ovzduší, zákon o ochraně veřejného zdraví a v neposled i správní řád a principy v něm obsažené.

8. V tomto bodě napadá neodůvodněné trvalé odnětí zemědělské půdy ze ZPF, a to konkrétně § 4 zákona o ochraně ZPF, jelikož výstavba není činěna z veřejného zájmu, tudíž souhlasné stanovisko KÚ Stř. kraje ze dne 2. 8. 2017 pod č. j. 076386/2017/KUSK chápe tak, že je vydáno v rozporu s požadavky zákona.
9. Mezi odvolací důvody dále uvádí neodůvodněnost rozhodnutí a nevypořádání námitek, a to především ve věci neposouzení záměru jako celku a nezohlednění překročení hygienických limitů.
10. V neposlední řadě se odvolatel domnívá, že stavební úřad nesprávně vymezil účastníky řízení.

Stavební úřad vyrozuměl podle § 86 odst. 2 správního řádu ostatní účastníky řízení o podaném odvolání a umožnil jim k podanému odvolání se vyjádřit. Této možnosti využil:

Jiří Skořepa, který upraveně a zkráceně uvedl, že souhlasí s odvoláním, a to zejména v bodech 4, 5 a 7, jelikož se domnívá, že stavba by se měla posuzovat jako celek a hluková zátěž se jistě zvýší, a to ovlivní i kvalitu ovzduší.

Stavebník prostřednictvím svého zástupce se k odvolacím námitkám vyjádřil dne 4. 12. 2017, kdy (upraveně a zkráceně) své vyjádření rozdělil do 4 zásadních okruhů, a to:

1. K charakteru změny stavby sdělil, že změna územního rozhodnutí spočívá v rozdělení původně umístěného objektu na čtyři menší objekty s nově řešenými areálovými komunikacemi, parkoviště a chodníky, není zde však navýšena četnost dopravy v pohybu. Předmětná stavba byla projednávána ve zjišťovacím řízení pod názvem „CP Čestlice“, na což KÚ Středočeského kraje vydal závěr zjišťovacího řízení dne 4.9.2014 pod č.j. 115425/2014/KUSK, SZ 115425/2014/KUSK, kde je uvedeno, že záměr nebude dále posuzován.
2. K procesnímu postavení odvolatele stavebník zaujal postoj, že účastenství v tomto řízení se odvíjí od ustanovení § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny, tj. spolky mohou hájit zájmy, které jsou stanoveny v § 1 až § 3 zákona o ochraně přírody. Z tohoto pak vyplývá, že „*spolku svědčí účastenství v územním řízení pouze tehdy, je-li způsobilé zasáhnout zájmy vymezené v zákoně o ochraně přírody.*“

- K otázce povahy účastenství se vyjádřil NSS v rozsudku č.j. 5 As 41/2009 -91 ze dne 27. 5. 2010, který v tomto rozsudku uvedl, že: *„Účast občanských sdružení podle § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny nelze vykládat natolik široce, že by se vztahovala na jakoukoliv složku životního prostředí, nýbrž toliko na složky životního prostředí chráněné zákonem o ochraně přírody a krajiny.“* Přičemž zájem ochrany dle zákona o ochraně přírody a krajiny je péče o volně žijící živočichy, planě rostoucí rostliny a jejich společenstva, o nerosty, horniny, paleontologické nálezy a geologické celky, ekologické systémy a krajinné celky, také vzhled a přístupnost krajiny. Načež pokud spolek nebude chránit zájmy ochrany přírody a krajiny, lze mu odeprít postavení účastníka řízení, což bylo řečeno i v rozsudcích NSS pod č. j. 7 As 23/2014-57 ze dne 11.6.2014, č.j. 8 As 34/2010-106 ze dne 28.6.2010, č.j. 6 As 48/2008 – 210 ze dne 10.6.2009 a č.j. 1 As 40/2009 – 251 ze dne 2.9.2009.
 - NSS toto potvrdil i v rozsudku pod č. j. 7 As 303/2016 -46 ze dne 5.10.2017, kde opět prohlásil, že občanská sdružení hájí zájmy uvedené v § 1 - § 3 zákona o ochraně přírody, nikoliv jiné zájmy, tj. v opačném případě by se dostal do pozice *„univerzálního dohlázeatele nad zákonností postupu a rozhodnutí správních orgánů v podstatě v neomezeném rozsahu,“* což není dle NSS smyslem účastenství těchto sdružení ve správním řízení.
 - Poukazuje, že hluk z dopravy ani navazující znečištění ovzduší nespádají do zájmů, které dle výše uvedeného mají chránit a tudíž *„nebyl nadán legitimací k podávání námitek v těchto oblastech“*, tak jak bylo uvedeno v rozsudku NSS ze dne 3. 4. 2011 pod č. j. 1 As 7/2011 – 397.
 - Sděluje, že odvolatel v celém řízení neprokázal oprávněnost jeho námitek k jeho zájmům, které má chránit, a to dle výše uvedeného.
3. Zaujmul stanovisko i k věcnému odvolání, k čemuž sdělil, že:
- 3.1. K námitce, že nebyla splněna podmínka pro změnu územního rozhodnutí, dle § 94 stavebního zákona uvedl, že nesouvisí se zájmy, které má hájit dle § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny a taktéž, že tento argument byl uplatněn až po koncentraci řízení, tudíž by na tento bod mělo být pohlíženo v souladu s ustanovením § 89 odst. 1 stavebního zákona a nemělo by se k němu přihlížet. Nicméně dále uvádí rozsudek NSS ze dne 14.3.2013 pod č.j. 5 As 66/2011, kde je uvedeno, že: *„Ačkoliv podmínky pro změnu územního rozhodnutí jsou vymezeny na první pohled poměrně striktně, lze výčet důvodů pro změnu územního rozhodnutí pokládat spíše za demonstrativní. Podmínka jestliže se změnily podmínky v území, je dostatečně široká, aby mohla umožnit změnu územního rozhodnutí na žádost žadatele prakticky kdykoli. Žádost o změnu územního rozhodnutí musí být však věcně odůvodněná.“*
- 3.2. K domněnce porušení procesních práv stavebník uvedl, že pokud by vyhověl stavební úřad požadavkům odvolatele, tak právě tím by porušil rovnost účastníků řízení a taktéž upozornil na nepřípustnost této námítky, jelikož se nevztahuje k jeho chráněným zájmům viz výše.

- 3.3. K neudělení výjimky z ochrany chráněných druhů živočichů dle ust. § 70 ZOPK říká, že je bezpředmětná, jelikož daná výjimka byla vydána KÚ Stř. kraje dne 10.11.2015 pod č.j. 136188/2015/KUSK, sp.zn. SZ 136188/2015/KUSK/3 a nabyla právní moci.
- 3.4. Námitka týkající se posuzování EIA taktéž nespadá do zájmů uvedených v § 1 - § 3 ZOPK a je proto nepřipustná. Nicméně uvádí, že KÚ ve svém vyjádření ke změně umístění stavby napsal, že není ve vztahu k celkovému rozsahu, technologii, řízení provozu nebo způsobu užívání původního posuzovaného záměru významnou změnou ve smyslu § 4 odst. 1 písm. c) zákona EIA a při zachování výše uvedených parametrů a činností tak nepodléhá posuzování dle zákona EIA.
- 3.5. K tzv. salámování posuzování EIA uvedl, že tato námitka je nepřipustná, jelikož odvolatel měl možnost uplatňovat námitky v řízení dle zákona o EIA, v tomto řízení je však jeho postavení odvíjeno od § 70 ZOPK, § 1 - § 3 ZOPK a § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona, tudíž je nepřipustná.
- 3.6. K námitce č. 6 uvádí, že napadá jiné rozhodnutí, tj. rozhodnutí týkající se komunikací, na které též bylo podáno odvolání. Rozpor s § 23 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., není ničím odůvodněný, jelikož stavba je podmínkou č. 3 napadeného rozhodnutí napojena na páteřní komunikaci. Nicméně jakožto u předchozích námitek se tato námitka netýká zájmů uvedených v § 1 - § 3 ZOPK, a proto je nepřipustná.
- 3.7. K nadlimitní zátěži bylo sděleno, že tento pojem se vztahuje k řízení EIA a týká se též dotčených orgánů – tj. orgánu ochrany veřejného zdraví. Byla vyhotovena hluková studie a předmětné rozhodnutí nemění hlukové poměry způsobem, který by vyžadoval nové posouzení hlukem, což bylo potvrzeno kladným stanoviskem orgánu ochrany veřejného zdraví dne 31.5.2017 pod č.j. HKSSC 23827/2017. Proto námitky znečištění ovzduší nelze vztahovat k vydanému rozhodnutí o změně územního rozhodnutí na stavbu, která pouze dílčím způsobem mění již posuzovaný a umístěný záměr stavby. Hluk z dopravy a navazující znečištění ovzduší nejsou explicitně uvedeny v zájmech v ust. § 1 - § 3 ZOPK, od kterých odvíjí odvolatel svou aktivní legitimaci v řízení, proto jsou tyto námitky nepřipustné (viz. rozsudek NSS č. j. 7 As 303/2016 – 46 ze dne 5. 10. 2017).
- 3.8. K námitce týkající se odnětí ze ZPF, bylo sděleno, že námitka je jak opožděná tak i nepřipustná, a to proto, že odnětí již bylo provedeno pro vydání původního územního rozhodnutí a zájmy ochrany ZPF nespadají do § 1 - § 3 ZOPK, jak již bylo výše sděleno.
- 3.9. Námitky ohledně nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, jsou též nepřipustné, jelikož bylo ve své podstatě rozhodováno o nepřipustných námitkách, jelikož odvolatel smí chránit pouze ty zájmy, které jsou stanoveny v ust. 1 - § 3 ZOPK, nicméně stavební úřad se těmito námitkami zabýval, a to na str. 11 a 12 napadeného rozhodnutí.
- 3.10. Dále odvolatel vznesl námitku nesprávného určení okruhu účastníků řízení, což též nespadá do okruhu zájmu jím chráněného, tj. též je tato námitka nepřipustná.

3.11. V závěru stavebník shrnul postavení spolků jakožto účastníka řízení a zejména upozornil na to, že jeho pravomoci se odvíjí od ZOPK a proto jeho námitky, které překračují tento, rámec jsou v souladu s § 92 správního řádu nepřipustné.

4. V závěrečném návrhu a nepřipustnosti odvolání, stavebník zdůraznil povinnost zákonnosti a k ustanovením § 89 odst. 4, § 85 odst. 2 stavebního zákona a § 27 odst. 3, § 92 odst. 1, § 90 a § 149 správního řádu navrhl, aby bylo odvolání zamítnuto jako nepřipustné.

Následně předložil stavební úřad odvolání se souvisejícím spisovým materiálem odvolacímu správnímu orgánu k dalšímu řízení. Spis byl u odvolacího správního orgánu evidován dne 20. 12. 2017.

Dále se k odvolání dne 6. 12. 2017 vyjádřila obec Čestlice, která upraveně a zkráceně uvedla, že podané odvolání považují za nepřístupné dle ust. 92 správního řádu a ve svých argumentacích se shodují s postojem stavebníka a apelují na zájmy obce, jelikož se domnívají, že poslední dva roky dochází k souvislému napadání stavebních záměrů odvolatelem, které tak brání rozvoji dané obce.

Podle § 81 odst. 1 správního řádu může účastník řízení proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak. Odvoláním lze podle § 82 odst. 1 správního řádu napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřipustné. Rozhodnutí stavebního úřadu je správním rozhodnutím, proti kterému se lze odvolat. Odvolatel byl účastníkem řízení ve věci dle ustanovení § 27 odst. 3 správního řádu. Dále odvolací správní orgán zkoumal, zda odvolání bylo podáno v zákonné lhůtě. Podle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Odvolací správní orgán ze spisu zjistil, že rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 29. 10. 2017, odvolání bylo podáno dne 10. 11. 2017, odvolání je proto včasné.

Podle § 90 odst. 5 správního řádu neshledá-li odvolací správní orgán důvod pro postup podle odstavců 1 až 4, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

Odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání podle § 89 odst. 2 správního řádu a nezjistil v postupu stavebního úřadu ani v napadeném rozhodnutí vady, které by odůvodňovaly jeho zrušení nebo změnu.

Odvolací správní orgán konstatuje následující:

Odvolací správní orgán je vázán rozsudkem Krajského soudu v Praze pod č.j. 55 A 31/2018-211 ve kterém je vysloven právní názor, že odvolatel má v řízení postavení účastníka řízení.

Odvolací správní orgán konstatuje, že podle § 81 odst. 1 správního řádu může účastník řízení proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak.

Spolek Krajina pro život má postavení účastníka řízení podle § 27 odst. 3 správního řádu, a to na základě ustanovení § 70 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, který říká, že: „*Ochrana přírody podle tohoto zákona se uskutečňuje za přímé účasti občanů, prostřednictvím jejich občanských sdružení a dobrovolných sborů či aktivů. Občanské sdružení nebo jeho organizační jednotka, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny (dále jen "občanské sdružení"), je oprávněno,*

pokud má právní subjektivitu, požadovat u příslušných orgánů státní správy, aby bylo předem informováno o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona, s výjimkou řízení navazujících na posuzování vlivů na životní prostředí podle § 3 písm. g) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Tato žádost je platná jeden rok ode dne jejího podání, lze ji podávat opakovaně. Musí být věcně a místně specifikována. Občanské sdružení je oprávněno za podmínek a v případech podle odstavce 2 účastnit se řízení podle tohoto zákona, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno; v tomto případě má postavení účastníka řízení. Dnem sdělení informace o zahájení řízení se rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup.“

Přičemž hned úvodní ustanovení § 1 - § 3 zákona o ochraně přírody a krajiny, vymezují účel zákona, rozsah ochrany přírody a krajiny a v neposled obsahují určení pojmů, tj. „*účelem je za účasti příslušných krajů, obcí, vlastníků a správců pozemků přispět k udržení a obnově přírodní rovnováhy v krajině, k ochraně rozmanitostí forem života, přírodních hodnot a krás, k šetrnému hospodaření s přírodními zdroji a vytvořit v souladu s právem Evropských společenství v České republice soustavu Natura 2000. Přitom je nutno zohlednit hospodářské, sociální a kulturní potřeby obyvatel a regionální a místní poměry.*

Kde ochranou přírody a krajiny se podle tohoto zákona rozumí dále vymezená péče státu a fyzických i právnických osob o volně žijící živočichy, planě rostoucí rostliny a jejich společenstva, o nerosty, horniny, paleontologické nálezy a geologické celky, péče o ekologické systémy a krajinné celky, jakož i péče o vzhled a přístupnost krajiny.

Ochrana přírody a krajiny podle tohoto zákona se zajišťuje zejména: ochranou a vytvářením územního systému ekologické stability krajiny, obecnou ochranou druhů planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů a zvláštní ochranou těch druhů, které jsou vzácné či ohrožené, pozitivním ovlivňováním jejich vývoje v přírodě a zabezpečováním předpokladů pro jejich zachování, popřípadě i za použití zvláštních pěstebních a odchovných zařízení, ochranou vybraných nalezišť nerostů, paleontologických nálezů a geomorfologických a geologických jevů i zvláštní ochranou vybraných nerostů, ochranou dřevin rostoucích mimo les, vytvářením sítě zvláště chráněných území a péčí o ně, účastí na tvorbě a schvalování lesních hospodářských plánů s cílem zajistit ekologicky vhodné lesní hospodaření, spoluúčastí v procesu územního plánování a stavebního řízení s cílem prosazovat vytváření ekologicky vyvážené a esteticky hodnotné krajiny, účastí na ochraně půdního fondu, zejména při pozemkových úpravách, ovlivňováním vodního hospodaření v krajině s cílem udržovat přirozené podmínky pro život vodních a mokřadních ekosystémů při zachování přirozeného charakteru a přírodě blízkého vzhledu vodních toků a ploch a mokřadů, obnovou a vytvářením nových přírodně hodnotných ekosystémů, například při rekultivacích a jiných velkých změnách ve struktuře a využívání krajiny, ochranou krajiny pro ekologicky vhodné formy hospodářského využívání, turistiky a rekreace.“

Podle nálezu Ústavního soudu ze dne 8. 7. 2010, sp. zn. Pl. ÚS 8/08 (č. 256/2010 Sb.) je účelem zákona „... *přispět k udržení a obnově přírodní rovnováhy v krajině, k ochraně rozmanitosti forem života, přírodních hodnot a krás, k šetrnému hospodaření s přírodními zdroji a vytvořit v souladu s právem Evropských*

společenství v České republice soustavu Natura 2000". Tento obecněji formulovaný účel zákona je konkretizován jednotlivými navazujícími ustanoveními zákona o ochraně přírody (jde o tradiční legislativně-technickou metodu), a to mj. právě v § 68 odst. 1 tohoto zákona, který deklaruje účel "zachování druhového bohatství přírody a udržení systému ekologické stability".

Dále účastenství spolků řešil ve svém rozhodnutí i NSS, a to konkrétně v rozsudku č. 7 As 303/2016 - 42, kde zejména konstatoval, že: „účast občanského sdružení podle § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny nelze vykládat natolik široce, že by se vztahoval na jakoukoliv složku životního prostředí, nýbrž toliko na složky životního prostředí chráněné zákonem o ochraně přírody a krajiny. Přičemž zájmy ochrany přírody a krajiny lze považovat péči o volně žijící živočichy, planě rostoucí rostliny a jejich společenstva, o nerosty, horniny, paleontické nálezy a geologické celky, ekologické systémy a krajinné celky, jakož i o vzhled a přístupnost krajiny. Pokud nebudou dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny, lze občanskému sdružení odeprít postavení účastníka řízení...., tj. účast občanských sdružení (spolků) nelze vykládat natolik široce, že by se vztahovala na jakoukoliv složku životního prostředí, nýbrž toliko na složky životního prostředí chráněné zákonem o ochraně přírody a krajiny což je stanoveno v § 1 až § 3 zákona o ochraně přírody a krajiny.“

Dále je v tomto rozhodnutí NSS zmiňováno, že v daném zákoně o ochraně přírody a krajiny nejsou emise explicitně zmíněny a taktéž že do této ochrany nespádají důsledky dopravní zátěže, či zatížení silničního provozu, tj. nejsou to zájmy, které jsou oprávněny chránit občanská sdružení.

V tomto směru je též nutné vzít v potaz rozhodnutí NSS č. 7 As 68/2015, kde bylo uvedeno, že nebyl-li stěžovatel oprávněn hájit veřejné zájmy a nesměřují-li jeho odvolací námitky týkající se nezbytnosti přezkumu uvedených stanovisek nadřízeným správním orgánem k ochraně jeho věcných práv, nemá krajský úřad povinnost v rámci odvolacího řízení iniciovat přezkumné řízení uvedených stanovisek.

Odvolatel podal odvolání, ve kterém podrobně uvádí deset důvodů, pro které se domnívá, že rozhodnutí stavebního úřadu by mělo být zrušeno. Tyto odvolací důvody posoudil odvolací správní orgán následovně:

K bodu č. 1) uvádí, že dle ustanovení § 94 odst. 1 stavebního zákona se neumožňuje povolit změna územního rozhodnutí „jen“ na žádost oprávněného, když nebude naplněna žádná ze tří zákonem stanovených a již „tradičních“ důvodů. Odvolací správní orgán se ztotožnil s právním názorem obsaženým v rozsudku NSS ze dne 14.3.2013 pod č.j. 5 As 66/2011, kde Nejvyšší správní soud odkazuje na § 94 stavebního zákona z roku 2006, který upravuje otázku změny územního rozhodnutí obdobně, jak to činil § 41 stavebního zákona č. 50/1976 Sb. „Zde odborná literatura s ohledem na kontext věci a možnost široké interpretace pojmu "změna podmínek v území" dovozuje, že "ačkoli podmínky pro změnu územního rozhodnutí jsou [...] vymezeny na první pohled poměrně striktně, lze výčet důvodů pro změnu územního rozhodnutí pokládat spíše za demonstrativní. Není důvod neumožnit žadateli pro případ částečné změny jeho záměru možnost dosáhnout změny územního rozhodnutí nezbytné pro realizaci takto pozměněného záměru. S ohledem na to, že se jedná o omezení vlastnického práva volně nakládat se svou věcí (pozemkem) podle čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv, je třeba vykládat toto omezení restriktivně (pro libertate). Ostatně podmínka, jestliže se změnilly podmínky v území je dostatečně široká, aby mohla umožnit změnu územního rozhodnutí na žádost žadatele prakticky kdykoli.“ Nově lze odkázat např. na rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 9 A 46/2015 ze dne 19. 04. 2018, kde se uvádí: „by

bylo stěžít ospravedlnitelné, aby vlastník pozemku nemohl dosáhnout změny jednou vydaného územního rozhodnutí, či aby tato změna byla nepřiměřeně ztěžována a byl tak fakticky nucen realizovat projekt, o který již nemá zájem, případně na daném území nerealizovat vůbec nic. Možnost realizace výstavby pouze s územním rozhodnutím a stavebním povolením je sama o sobě zásahem do vlastnického práva chráněného čl. 11 Listiny základních práv a svobod. Takový zásah je přípustný, avšak za splnění principu proporcionality. Je tedy třeba jakékoliv omezení možnosti změny územního rozhodnutí vykládat restriktivně a případné zamítnutí této změny musí být v souladu s principem proporcionality, tedy musí být nezbytné k dosažení nějakého silnějšího legitimního cíle, tedy veřejného zájmu či práv jiných osob. Přitom je nutno zdůraznit, že váha případného zájmu na neumožnění změny územního rozhodnutí je podstatně snížena již tím, že přípustnost změněného záměru je posuzována s ohledem na splnění všech podmínek pro vydání územního rozhodnutí, tedy zejména podmínek § 90 stavebního zákona, jako například souladu se zákonem a s územně plánovací dokumentací. Již tím je zpravidla samo o sobě dostatečně zajištěno, že změněný záměr nebude nadměrně narušovat nějaký jiný právem chráněný zájem, ať již veřejný nebo soukromý zájem v okolí žijících osob.“ Obsah odvolací námitky nezasahuje právní sféru odvolatele Krajina pro život. Námitka je proto nedůvodná.

K bodu č. 2) odvolací správní orgán uvádí, že ji spatřuje jako nedůvodnou, jelikož námitka byla řádně vyargumentována stavebním úřadem na str. 14, s čímž se odvolací správní orgán ztotožňuje. Institut nahlížení do spisu vyvažuje obecné právo na informace, právní zájem účastníka na nahlížení do spisu a ochranu utajovaných informací a soukromí účastníka. Ustanovení § 38 správního řádu pro účastníka správního řízení, resp. jeho zástupce zaručuje právo nahlížet do spisu jeho všestrannou informovanost o probíhajícím řízení. Účastníci správního řízení a jejich zástupci mají právo nahlížet do spisu po celou dobu správního řízení, tedy od jeho započetí, v celém jeho průběhu a následně i poté, co již vydané rozhodnutí nabylo právní moci. Jiným osobám než účastníkovi a jeho zástupci umožní správní orgán nahlédnout do spisu za předpokladu, že na tom prokážou právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popř. dalších dotčených osob, anebo veřejný zájem.

S právem nahlížet do spisu spojuje správní řád logicky oprávnění osoby činit si ze spisu výpisy a zároveň právo žádat správní orgán o kopie spisu nebo jeho části. Pokud správní orgán osobě právo nahlížet do spisu nebo jeho části odepře, vydá o tom usnesení. Z tohoto ustanovení nevyplývá povinnost stavebního úřadu zasílat vybrané části účastníkovi řízení, nýbrž účastník řízení si může pořídit kopii sám, v čemž mu stavební úřad nebránil.

Pokud by stavební úřad přistoupil k požadavkům posílat kopie části spisu účastníkům řízení, zvýhodňoval by jednoho účastníka řízení, což by bylo v rozporu s ustanovením § 7 správního řádu.

K tomu lze uvést, že stavební úřad musí v řízení postupovat podle § 2 odst. 2 správního řádu a svou pravomoc uplatňovat pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena. Dle ustanovení § 38 správního řádu je zaručeno právo nahlížet do spisu, kdy právo nahlížení do spisu je spojeno s právem činit si výpisy a s právem pořízení kopie jeho částí. Stavební úřad tedy nebránil odvolateli seznámit se se spisem, pouze nevyhověl jeho žádosti, aby mu vyhotovil kopie vybraných částí spisu a zaslal mu je, protože takovou povinnost stavební úřad podle zákona nemá. Námitka, že postup stavebního úřadu byl v rozporu s ustanovením § 4 a ustanovením § 6 odst. 2 správního řádu je

nedůvodná, neboť toto ustanovení nelze vykládat tak, že správní orgán je povinen fungovat jako servisní orgán pro všechny účastníky řízení a zasílat jim na jejich vyžádání vybrané části spisu, když všichni účastníci mají možnost se dostavit k nahlížení a v rámci nahlížení požádat správní orgán v režimu ustanovení § 38 správního řádu o učinění kopií. Podání odvolatele z 29. 8. 2017, kterým oznámil účast v řízení a zároveň požádal o vybrané kopie stanovisek dotčených orgánů na svůj e-mail, nezaložilo proto nárok odvolatele, aby stavební úřad vyhověl. Právo nahlížet do spisu neznamena, že stavební úřad je povinen vyhledávat a zasílat části spisu e-mailem účastníkovi. Námitka porušení ustanovení § 4 a ustanovení § 6 odst. 2 správního řádu je proto nedůvodná. Z právní argumentace obsažené v odvolání je zřejmé, že odvolatel disponoval dostatečnou znalostí dokladů, podle kterých bylo v řízení rozhodováno.

K bodu č. 3 týkajícímu se údajné absence výjimky z ochrany chráněných druhů živočichů podle ustanovení § 70 ZOPK lze uvést, že předmětná výjimka byla vydána Krajským úřadem Středočeského kraje již dne 10.11. 2015 pod č.j. 136188/2015/KUSK, sp.zn. SZ-136188/2015/KUSK/3 a nabyla právní moci. Výrok rozhodnutí udělil výjimku podle ustanovení § 56 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. ze zákonů uvedených v ustanovení § 50 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., a to škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů, čmeláků rodu *Bombus*, konkrétně je chytat, rušit, zraňovat nebo usmrcovat, sbírat, ničit, poškozovat či přemísťovat jejich vývojová stádia nebo jimi užívaná sídla a dále zvláště chráněných živočichů druhu křepelka polní (*Coturnix coturnix*), konkrétně je rušit, ničit, a poškozovat jimi užívaná sídla při realizaci záměru „CP Čestlice“, na pozemcích parcela č.: 358/2; 358/1; 337/77; 341; 337/75; 337/76; 338/2; 338/1; 339; 340 a 436 v k. ú. Čestlice, které se nacházejí v prostoru komerční zóny Čestlice jih. Je tedy patrné, že nezbytná zákonná výjimka byla stavebníkem získána a odvolací námitka je proto nedůvodná.

K bodu č. 4 odvolací správní orgán uvádí, že se plně ztotožnil s odůvodněním stavebního úřadu, které je uvedeno na str. 12 daného rozhodnutí pod Ad 1a) a Ad 1b), tj. v závěru zjišťovacího řízení uvedeného objektu „CP Čestlice“ ze dne 4.9.2014, č.j. 115425/2014/KUSK, spis. zn. SZ_115425/2014/KUSK je uvedeno, že záměr nebude dále posuzován. Krajský úřad Středočeského kraje pod č.j. 077437/2017/KUSK dne 13.7.2017 sdělil, že změna záměru není ve vztahu k celkovému rozsahu, technologii, řízení provozu nebo způsobu užívání původního posuzovaného záměru významnou změnou ve smyslu § 4 odst. 1 písm. c) zákona, a při zachování výše uvedených parametrů a činností tak nepodléhá posuzování dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a platí zjišťovací řízení ze dne 4.9.2014 pod č.j. 115425/2014/KUSK. Tuto námitku odvolací správní orgán shledává jako nedůvodnou.

K bodu č. 5 odvolací správní orgán sděluje, že danou námitku shledává jako nedůvodnou, jelikož nemůže v tomto případě jít o „salámování“ záměru, jelikož stavba byla povolena jako celek a touto změnou nedojde k navýšení zátěže z hlediska životního prostředí, jak bylo konstatováno ve sdělení KÚ Středočeského kraje a že nadále platí závěr zjišťovacího řízení ze dne 4. 9. 2014. Změnou záměru nedochází k postupnému navýšení ale k rozdělení objektu na čtyři dílčí objekty, rozšíření ploch zeleně a snížení počtu parkovacích míst. Odvolatel měl rovněž možnost se řízení EIA účastnit a uplatnit připomínky, což neučinil.

K bodu č. 6 odvolací správní orgán konstatuje, že daný odvolací důvod napadá jiné správní rozhodnutí pod č. j. 8812/2017-MURI/OSÚ/00029 ze dne 15. 3. 2017 ve věci změny umístění stavby nazvané „komunikace a inženýrské sítě Čestlice.“ Námitka je tak mimoběžná s předmětem řízení a je převzata z jiného řízení o změně umístění stavby komunikace, které odvolatel též napadl odvoláním. Stavba je v souladu s podmínkou č. 3

výroku původního územního rozhodnutí a napojena na páteřní komunikaci (původní územní rozhodnutí Sp.zn. 112889/2014/Ma, č.j. 1879/2015-MURI/OSÚ/00029 ze dne 26.1.2015 bylo konzumováno vydáním stavebního povolení MÚ Říčany č.j. 47514/2015-MURI/OSAD ze dne 20.10. 2015 a následně byla nová komunikace zkolaudována rozhodnutím MÚ Říčany ze dne 1.11. 2017 č.j. 47514/2015-MURI/OSAD).

K bodu č. 7 odvolací správní orgán uvádí, že nadlimitní zátěž území se posuzuje v řízení EIA, což bylo provedeno, viz výše. Ve fázi územního řízení v podobě změny již vydaného územního rozhodnutí se k případné potřebě nového posuzování záměru v zjišťovacím řízení vyjadřuje příslušný orgán, který se pod č.j. 077437/2017/KUSK dne 13.7. 2017 vyjádřil tak, že změna záměru CP Čestlice nebude dále posuzována. Dále změna územního rozhodnutí nemění hlukové poměry způsobem, který by vyžadoval nové posouzení hluku, což stvrdilo stanovisko orgánu ochrany veřejného zdraví ze dne 31.5.2017, č.j. KHSSC 23827/2017. Namítané znečištění ovzduší nelze vztahovat k vydanému rozhodnutí, které pouze dílčím způsobem mění již posouzený a umístěný záměr stavby.

V odvolací námitce č. 8 brojí odvolatel proti neodůvodněnému vynětí půdy ze ZPF a údajnému porušení ustanovení § 4 odst. 3 zákona o ochraně ZPF, který obsahuje zásadu plošné ochrany ZPF, kdy zemědělskou půdu I. a II. třídy ochrany lze odejmout pouze v případech, kdy jiný veřejný zájem výrazně převažuje nad veřejným zájmem ochrany zemědělského půdního fondu. Tato plošná zásada se podle ustanovení § 5 odst. 1 zákona o ochraně ZPF vztahuje na fázi územně plánovací činnosti, kdy jsou pořizovatelé a projektanti územně plánovací dokumentace a územně plánovacích podkladů povinni řídit se zásadami této ochrany vyjádřenými v ust. § 4 zákona o ochraně ZPF a navrhnout a zdůvodnit takové řešení, které je z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu a ostatních zákonem chráněných obecných zájmů nejvýhodnější. V předmětném případě již orgán ochrany zemědělského půdního fondu uplatnil stanovisko k územně plánovací dokumentaci a k návrhu vymezení zastavěného území z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu na předmětnou plochu, a to ve fázi schválení platného územního plánu, která určila pozemky pro funkční využití občanské vybavení – komerční zařízení plošně rozsáhlá.

Pro změnu umístění záměru stavby v řízení o změně vydaného územního rozhodnutí podle ust. § 94 stavebního zákona vydal Krajský úřad Středočeského kraje jako orgán ochrany zemědělského půdního fondu změnu souhlasu podle ust. § 9 odst. 8 zákona o ochraně ZPF z 2.8. 2017, č.j. 076386/2017/KUSK, ve které ověřil, že změna umístění stavby je navržena tak, aby z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu a ostatních zákonem chráněných veřejných zájmů došlo k co nejmenším ztrátám zemědělského půdního fondu, a zároveň byly vyhodnoceny důsledky navrhovaného řešení na zemědělský půdní fond. Tím došlo ke změně předchozího souhlasu Krajského úřadu Středočeského kraje jako orgánu ochrany zemědělského půdního fondu ze dne 30.6.2016 pod č.j. 092246/2017/KUSK k trvalému odnětí zemědělské půdy ze ZPF za účelem stavby nákupního centra „CP Čestlice“, který je stále platný a obsahuje podrobné odůvodnění obsahující úvahy a důvody, které orgán ochrany ZPF vedly k vyhovění žádosti, konkrétně to, že vynětí půdy ze ZPF umožní realizaci souvisejících vodohospodářských staveb a předcházení povodňových stavů v území nebo vybudování veřejně prospěšné infrastruktury pro obec Čestlice.

Z toho je patrné, že k vynětí půdy ze ZPF nedošlo pouze za účelem výstavby komerčního centra, jak namítá odvolatel, ale i pro další veřejné zájmy, které dotčená obec Čestlice na svém území sleduje (předcházení povodní, jak vyplývá ze souhlasu orgánu ochrany ZPF).

Argumentace odvolatele rozsudkem Krajského soudu v Praze č.j. 50 A 2/2017 není přílehavá, neboť tento rozsudek se týkal napadení změny č. 1 územního plánu obce Čestlice, konkrétně Opatření obecné povahy č. j. OOP-1/2016 vydané Zastupitelstvem obce Čestlice dne 27. 9. 2016, která rozšiřovala zastavitelné plochy v území.

Lze tak shrnout, že námitky odvolatele směřují do celé koncepce území jako zastavitelného, když odvolatel brojí proti tomu, že ÚPD zahrnula pozemky do zastavitelného území a nezohlednila zásady plošné ochrany ZPF vyjádřené v ust. § 4 odst. 3 zákona o ochraně ZPF. Předmětem řízení je však změna již umístěné stavby na základě územního rozhodnutí sp.zn.46631/2015/Ma, č.j. 67204/2015-MURI/OS/00029 ze dne 16.2.2015 v území, kde platný územní plán umožňuje funkční využití občanské vybavení – komerční zařízení plošně rozsáhlá.

Spis poté neobsahuje žádný průkaz toho, že by se na pozemcích stavby nacházel funkční biokoridor, nezmiňují se o tom ani dotčené orgány na úseku ochrany životního prostředí. V daném případě se jedná o změnu již umístěné stavby, nikoli umístění nové stavby v území, proto nelze na věc nahlížet optikou, jako by byla umisťována celá stavba znovu.

K bodu č. 9 odvolací správní orgán konstatuje, že tato námitka je nedůvodná, jelikož stavební úřad se řádně vypořádal všemi námitkami a řádně je odůvodnil, odvolací správní orgán se s odůvodněním stavebního úřadu plně ztotožňuje.

K námitce nepřezkoumatelnosti prvoinstančního rozhodnutí a jeho rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu lze uvést, že z odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí je patrné, že se stavební úřad s námitkami odvolatele obsáhle zabýval na str. 11 – 14 odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí a rozhodl o nich. Vypořádání námitek je z textu seznatelné a čitelné. Z podaného odvolání je navíc zřejmé, že sám odvolatel nezpochybňuje, že jeho námitky byly vypořádány, když na jeho str. 14 uvádí: *„Zbylá část odůvodnění je pouze vypořádáním námitek odvolatele. Stavební úřad se tak v napadeném rozhodnutí vůbec nezabýval například otázkou, zda jsou splněny podmínky pro změnu územního rozhodnutí“*. Z toho je patrné, že odvolací námitka porušení ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu je mimoběžná s jejím obsahem, když odvolatel nebrojí proti nevypořádání svých námitek, ale proti absenci důvodů pro změnu územního rozhodnutí, což je námitka, která se nedotýká jeho právní sféry jako spolku hájícího zájmy ochrany přírody a krajiny.

K bodu č. 10, odvolací správní orgán uvádí, že okruhem účastníků řízení se stavební úřad zabýval na str. 9 a 14 předmětného rozhodnutí. A odvolací správní orgán se s tím ztotožnil. Nicméně účastník řízení může hájit pouze své zájmy a ne zájmy 3. osob, tudíž tato námitku shledává odvolací správní orgán nedůvodnou a není z ani zřejmé, jakým způsobem se měl vadný okruh účastníků řízení dotýkat práv odvolatele.

Odvolací orgán uzavírá, že se v novém projednání odvolání řídil právním názorem soudu podle ust. § 78 odst. 5 s.r.s. a jednal s odvolatelem spolkem Krajina pro život jakos účastníkem řízení a jeho odvolání zamítl podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu jako nedůvodné, předtím věcně vypořádal námitky týkající se zájmů, které spolek ve správním řízení v souladu s § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny hájí. U vybraných odvolacích námitek spolku (např. námitka porušení ust. § 94 stavebního zákona a údajná neexistence důvodů pro změnu územního rozhodnutí) správní orgán uvedl, proč námitky nelze považovat za související se zájmy na ochraně přírody a krajiny, přesto se s nimi pro úplnost věcně zabýval.

Odvolací správní orgán stanovil okruh účastníků řízení shodně se stavebním úřadem. Účastníky řízení jsou: Domo Development, a.s., ČEZ Distribuce, a. s., Pražská plynárenská Distribuce, a.s., člen koncernu Pražská plynárenská, a.s., Technické služby Průhonice, s.r.o., Česká telekomunikační infrastruktura a.s., České Radiokomunikace a.s., obec Čestlice, Ředitelství silnic a dálnic ČR, majetková správa závodu, Jiří Skořepa, BVX Czech, a.s., Hana Burešová, Ing. Miroslav Šimeček, Petr Šimeček, SINCE 2011 s.r.o., Krajina pro život.

Odvolací správní orgán v postupu stavebního úřadu nezjistil vady, které mohou mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, a proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

P o u č e n í

Proti rozhodnutí o odvolání se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Mgr. Eva Marková Blahovcová

odborný referent

otisk úředního razítka

Obdrží

účastníci řízení (dodejky)

Domo Development, a.s., IDDS: xpwdrea

sídlo: Nádražní č.p. 762/32, 150 00 Praha 5-Smíchov

FABIONN, s.r.o., IDDS: 6kq5m8d

sídlo: Jirsíkova č.p. 19/2, Praha 8-Karlín, 186 00 Praha 86

ČEZ Distribuce, a. s., IDDS: v95uqfy

sídlo: Teplická č.p. 874/8, Děčín IV-Podmokly, 405 02 Děčín 2

Pražská plynárenská Distribuce, a.s., člen koncernu Pražská plynárenská, a.s., IDDS: w9qfskt

sídlo: U plynárny č.p. 500/44, 140 00 Praha 4-Michle

Technické služby Průhonice, s.r.o., IDDS: 5tv6jnz

sídlo: K Dálnici č.p. 439, 252 43 Průhonice

Česká telekomunikační infrastruktura a.s., IDDS: qa7425t

sídlo: Olšanská č.p. 2681/6, 130 00 Praha 3-Žižkov

České Radiokomunikace a.s., IDDS: g74ug4f

sídlo: Skokanská č.p. 2117/1, Praha 6-Břevnov, 169 00 Praha 69
Obec Čestlice, IDDS: rmtbztat

sídlo: Pitkovická č.p. 17, Čestlice, 251 01 Říčany u Prahy
Ředitelství silnic a dálnic ČR, majetková správa závodu, IDDS: zjq4rhz

sídlo: Na Pankráci č.p. 546/56, 140 00 Praha 4-Nusle
Jiří Skořepa, Pod Valem II. č.p. 890, 252 43 Průhonice
BVX Czech, a.s., IDDS: 63fc94w

Hana Burešová, Zkrácená č.p. 46, Praha 10-Benice, 103 00 Praha 113
Ing. Miroslav Šimeček, Lipová č.p. 38, Čestlice, 251 01 Říčany u Prahy
Petr Šimeček, Panská č.p. 212, Tehov, 251 01 Říčany u Prahy
SINCE 2011 s.r.o., IDDS: bm5yntu

místo podnikání: Rozkošného č.p. 1058/3, 150 00 Praha 5-Smíchov
Krajina pro život, IDDS: fydxjvs
sídlo: Růžová č.p. 388, 252 43 Průhonice

ostatní

MěÚ Říčany, stavební úřad, IDDS: skjbfwd
sídlo: Masarykovo náměstí č.p. 53/40, 251 01 Říčany u Prahy

Co: spis KÚ